

Hugo Bouter

Vragen over het Koninkrijk van God

Matteüs 13 e.a.p.

Inleidende vragen

Al een aantal jaren probeer ik de aspecten van het Koninkrijk van God te begrijpen en ik ben me ervan bewust dat er verschillende aspecten zijn, of zelfs verschillende rijken bestaan in de loop van de tijd. Kunt u mij misschien verwijzen naar studies die min of meer het totaal dekken, want:

- (1) in het Koninkrijk zijn zowel gelovigen als ongelovigen;
- (2) de Heer stelt dat de kleinste in het Koninkrijk groter is dan Johannes de Doper;
- (3) de Heer stelt dat Abraham, Isaak en Jakob zullen aanzitten in het Koninkrijk;
- (4) Hij spreekt over het Koninkrijk dat er al is, en ook over het rijk dat zal komen;
- (5) want Hij leert de discipelen bidden: 'Laat Uw Koninkrijk komen', en dat impliceert dat het er nu nog niet is.
- (6) Zo zijn er nog wel meer teksten, die voor mij de zaak niet erg duidelijk maken. Ik beschouw dit nog los van de Gemeente, die naar ik meen wel een onderdeel is van het Koninkrijk.

Allereerst verwijs ik voor mijn antwoord naar een heel uitvoerige studie, nl. die van John Ashton Savage die de titel draagt: 'The Kingdom of God and of Heaven'. Ik verwijs ook graag naar mijn eigen brochure over dit onderwerp, getiteld 'Aspecten van het Koninkrijk van God'. Deze studies zijn via www.oudesporen.nl te downloaden.

De sleutel tot een goed begrip van dit onderwerp is m.i. de bedelingenleer, die duidelijk onderscheid maakt tussen Gods handelen in het verleden, het heden en de toekomst. Als men de kerk als het 'geestelijk Israël' beschouwt, raakt men al gauw de weg kwijt en zou men ook politieke middelen en wereldlijke macht moeten gebruiken om het Koninkrijk van God te vestigen of dit uit te breiden. Maar dat is niet Gods plan voor ons als volgelingen van een Meester, die door de wereld is verworpen en nu gezeten is aan Gods rechterhand in de hemel. Pas bij Zijn wederkomst zal Hij openlijk Zijn rijk hier op aarde vestigen.

In verband hiermee is het van belang onderscheid te maken tussen perioden met een directe godsregering, zoals onder Israël in het Oude Testament, toen de troon van de Here in Jeruzalem was gevestigd, en een meer indirecte regering zoals nu in de tijd van de genade. Pas bij Christus' wederkomst breekt weer een tijd van manifeste goddelijke heerschappij aan, het zgn. duizendjarige Vrederijk (waar de profetieën vol van zijn). Als Israël de Messias had aangenomen, toen Hij tot hen kwam in vernedering (Zach. 9:9), zou het rijk toen al zijn gevestigd. Want in de Persoon van de Koning was het onder hen, of in hun midden. Maar het heeft nu een verborgen gedaante aangenomen, en daarover spreekt de Heer in de zeven gelijkenissen van Matteüs 13.

We horen daar telkens dat het Koninkrijk der hemelen 'gelijk geworden is aan' etc. In de eerste vier gelijkenissen zien we de uitwendige gedaante van het rijk, de vermenging van goed en kwaad onder Gods toelating tot aan de voleinding van de eeuw (dat is niet het einde van de wereld, maar het einde van de huidige tijd, de tijd van de volken). Dan volgt in de laatste drie gelijkenissen wat in dit rijk speciaal van waarde is voor de Heer: de schat in de akker, de parel van grote waarde en het visnet. Die spreken respectievelijk van:

- (1) het overblijfsel van Israël dat nu verborgen is in de akker, d.i. de wereld;
- (2) de Gemeente die uit de 'volkerenzee' wordt bijeengebracht;
- (3) en ten slotte het resultaat van de verkondiging van 'het evangelie van het Koninkrijk' in de eindtijd: de goeden worden bijeengebracht en gaan het rijk binnen, maar de bozen gaan naar de plaats van de pijn. Dat allemaal in afwachting van het oordeel voor de Grote Witte Troon, dat pas na het Vrederijk plaatsvindt, zoals wij zien in Openbaring 20.

Dat de Gemeente inderdaad als een onderdeel van het Koninkrijk der hemelen kan worden beschouwd, wordt bevestigd in Matteüs 16:13-20. Daar vinden wij de belijdenis die door Petrus wordt afgelegd ten aanzien van Christus als de Zoon van de levende God. Die belijdenis is het fundament van de Gemeente, die door de

Heer Zelf wordt gebouwd op grond van Zijn volbrachte werk op het kruis en Zijn opstanding uit de doden. Vervolgens krijgt Petrus de sleutels van het Koninkrijk der hemelen, alsook de macht om te binden en te ontbinden. Uit Matteüs 18:18 blijkt dat de plaatselijke gemeente ook de macht krijgt om te binden en te ontbinden, d.w.z. mensen buiten te sluiten dan wel toe te laten. Ik denk dat de sleutels vooral spreken van de verkondiging van het evangelie en de daarmee gepaard gaande christelijke doop. Het gebruik van deze sleutels is evenmin voorbehouden aan een bepaalde apostel of prediker. Maar in het boek Handelingen is Petrus degene die achtereenvolgens de deur van het Koninkrijk opent voor berouwvolle Joden, Samaritanen en heidenen (Hand. 2, 8, en 10). Dit stemt overeen met de opdracht die hij kreeg in Matteüs 16.

De uitwendige gedaante van de Gemeente, de vermenging van ware gelovigen en naambelijders in de christenheid, correspondeert weer met de eerste vier gelijkenissen over het Koninkrijk der hemelen. De belijdenis dat wij Christus kennen en toebehoren, plaatst ons echter nu al onder Zijn heerschappij, en daarom draagt het Koninkrijk ook een belangrijk *geestelijk* karakter: ‘Want het Koninkrijk van God is niet eten en drinken, maar rechtvaardigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest’ (Rom. 14:17-18). In die zin prediken wij ook het Koninkrijk, evenals Paulus dat deed (Hand. 20:25; Kol. 1:13). En wat de toekomst betreft, zien we dat de gelovigen van de Gemeente – samen met de verheerlijkte heiligen uit het Oude Testament – een meer *hemelse* positie zullen hebben in het Koninkrijk van de Vader (Matt. 13:43; vgl. Dan. 12:3). Terwijl het herstelde volk Israël een prominente plaats zal innemen in het Koninkrijk van de Zoon des mensen hier op aarde (Matt. 13:41; Joh. 1:52).

De plaats van de oudtestamentische heiligen

In Matteüs 11:11 lees ik dat de minste, of de geringste in het Koninkrijk der hemelen groter is dan Johannes de Doper. Valt Johannes dan niet binnen het Koninkrijk? Waaronder dan wel?

Johannes was de voorloper of de heraut van Christus, de messiaanse Koning, en hij effende de weg voor Hem. Met de komst van de Koning Zelf tot het volk Israël begon ook pas Zijn rijk en Zijn koningschap. Het Koninkrijk was toen in de Persoon van de Koning midden onder hen, en de proclamatie ervan werd bevestigd door de tekenen die de Heer deed (Luc. 17:21).

Helaas werd de Messias door Zijn volk verworpen, waardoor Gods genade tot de volken kon komen en er een nieuwe bedeling kon beginnen, waarin het Koninkrijk een verborgen gedaante aannam. Die andere gestalte van het rijk wordt in de gelijkenissen van Matteüs 13 aangeduid door de telkens herhaalde woorden van de Heer, dat het Koninkrijk der hemelen 'gelijk is aan', of 'gelijk geworden is aan'. Pas in de eindtijd zal de Koning Zijn rijk in macht en majesteit oprichten en de bozen eruit verwijderen.

Johannes valt nog binnen de categorie van de oudtestamentische heiligen, die echter wel een heerlijke hemelse toekomst hebben; hij behoort niet tot de bruidsgemeente zelf, maar tot de *genodigden* voor het bruiloftsmaal (vgl. Joh. 3:28-30; Openb. 19).

De aardse en de hemelse sfeer van het Koninkrijk

Wat is dan de plaats van de oudtestamentische heiligen in het Koninkrijk, bijvoorbeeld de drie aartsvaders? Zullen zij op aarde deelhebben aan dit toekomstige Koninkrijk, of in de hemel? Indien het eerste juist is, wanneer zal dit dan plaatsvinden.

Volgens Matteüs 8:11 zullen er velen komen van oost en west en met Abraham, Isaak en Jakob aanliggen in het Koninkrijk der hemelen. De aartsvaders behoren tot de hemelse heiligen volgens Hebrëeën 11. Zij zijn burgers van het Nieuwe Jeruzalem, en zij zullen evenals de Gemeente in het komende Vrederijk met Christus aanliggen en met Hem regeren vanuit de hemel. Dit zal gebeuren vanuit het Nieuwe Jeruzalem, de troonzetel van God en van het Lam (Openb. 21 en 22).

Ik denk dan ook dat het Koninkrijk van God moet worden verdeeld in een aards gedeelte en een hemels gedeelte. Er is een hemels Jeruzalem, maar er is ook een aards Jeruzalem. Er is een hemelse sfeer van het Koninkrijk, maar als tegenhanger hiervan ook een aardse sfeer met een vorst uit het huis van David en de nieuwe tempel van Ezechiël. De hemelse heiligen, ook zij die tot de Gemeente behoren, krijgen een nieuw lichaam dat geschikt is voor de hemel en niet bedoeld is om permanent op aarde te wonen. Wij zullen wel vanuit de hemel verschijnen aan de aardse heiligen, voor zover wij op aarde taken te verrichten hebben. Denk aan de Jakobsladder, waarop gezinspeeld wordt in Johannes 1:52. Er zal harmonie zijn tussen hemel en aarde.

Daarom spreekt de Heer in de gelijkenissen van Matteüs 13 ook over Zijn eigen Koninkrijk (namelijk hier op aarde), dat bij Zijn wederkomst zal worden gezuiverd van alle kwaad en van hen die de wetteloosheid doen (Matt. 13:41). Maar enkele verzen verderop wijst Hij op de hemelse sfeer van het rijk, waar de rechtvaardigen zullen stralen als de zon, en wel 'in het Koninkrijk van hun Vader' (Matt. 13:41, 43). Vergelijk in dit verband ook de belofte aan de overwinnaars in de gemeente te Laodicea (Openb. 3:21). Er is zowel een troon op aarde als een troon in de hemel. De eerste is de troon van Christus' heerlijkheid (Matt. 25:31), de laatste die van de hemelse Vader (Openb. 3:21b).

Oude Sporen 2014

